

povrijedio odredbe ZPP-a, pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, te pogrešno primijenio odredbe materijalnog prava, a što su kao žalbeni razlozi predviđeni u članku 353. stavku 1. točka 1. do 3. ZPP-a.

II. Ovime se prvenstveno ističe kako je člankom 338. stavak 2. ZPP-a izričito propisano što mora sadržavati uvod presude, i to između ostaloga „...naznaku (...) ime i prezime ili naziv, osobni identifikacijski broj te prebivalište ili boravište, odnosno sjedište stranaka, njihovih zastupnika i punomoćnika...“. Iz uvoda pobijanog rješenja razvidno je da isti nema sadržaj koji je izričito propisan odredbama ZPP-a, a slijedom čega isto ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati. Da uvod predmetnog rješenja mora imati sadržaj propisan ZPP-om potvrđuje i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u rješenju posl. broj PŽ-1158/08-5 od dana 06.05.2008. godine.

DOKAZ: Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. broj PŽ-1158/08-5 od dana 06.05.2008. godine

III. Stečajni vjerovnik ovime posebno ističe da je sud počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka, a sve iz razloga što rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a što predstavlja žalbeni razlog iz članka 354. ZPP-a.

Naime, ovime se ističe kako je izreka pobijanog rješenja nerazumljiva, a sve budući da je u istoj samo navedeno „...odbacuju se Prijave tražbina vjerovnika, nadnevka...“, bez navođenja iz kojeg razloga se iste odbacuju, odnosno odbacuju li se iste kao nedopuštene ili nepravovremene.

DOKAZ: Uvid u ovosudni spis

IV. Nadalje, stečajni vjerovnik ovime ističe da je sud počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka, a sve obzirom da su razlozi pobijanog rješenja nejasni i proturječni, i to iz razloga kako slijedi.

Stečajni vjerovnik ističe kako je svojim podneskom od dana 08.06.2016. godine samo pojasnio navode iz svoje pravovremeno podnesene prijave tražbine od dana 14.12.2015. godine, a koja prijava tražbine još nije bila ispitana. Isto je evidentno i iz samog sadržaja navedenog podneska od dana 08.06.2016. godine, i to posebno navoda koji se odnose na iznos i osnovu tražbine, a koji sadržaj sud nije ni ispitao. Naime, u navedenom se podnesku stečajni vjerovnik jasno poziva na svoju prijavu tražbine od dana 14.12.2015. godine te isti samo pojašnjava navode iznesene u predmetnoj prijavi kako bi stečajnom upravitelju, koji istu prijavu još nije ispitao, olakšao ispitivanja navedene prijave.

Imajući u vidu odredbe članak 175. stavak 1. i 2. SZ-a kojim je određeno da se prijavljene tražbine na ispitnom ročištu ispituju prema svojim iznosima i redu te da je stečajni upravitelj dužan određeno se izjasniti priznaje li ili osporava svaku prijavljenu tražbinu, kao i odredbu članka 180. SZ-a kojom je određeno da se u parnici utvrđenje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu

kako je ono označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu, evidentno je kako se dok tražbina nije ispitana na ispitnom ročištu ista može, u najmanju ruku, pojašnjavati.

DOKAZ: Sentenca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske
posl. broj PŽ-409/06
 Sentenca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske
posl. broj PŽ-847/06

Iz gore navedenoga nesporno je kako je stečajni vjerovnik dana 08.06.2016. godine podnio dopušteni podnesak kojim pojašnjava navode svoje pravovremene prijave, a ne novu i/ili ponovljenu prijavu, kako je to u izreci pobijanog rješenja naveo sud.

Naime, izreci pobijanog rješenja se navodi „...odbacuju se Prijave tražbina vjerovnika, nadnevka...“, međutim iz obrazloženja pobijanog rješenja nejasno je iz kojeg je razloga sud podnesak stečajnog vjerovnika od dana 08.06.2016. godine „...uzeo kao ponovljenu/novu prijavu tražbine...“, a kako se to navodi u točki 5. obrazloženja pobijanog rješenja, a ne kao pojašnjenje pravovremeno podnesene prijave tražbine.

Tako, u točki 4. obrazloženja pobijanog rješenja sud izričito navodi da je stečajni vjerovnik dostavio stečajnom upravitelju „...**PODNEŠAK** (...) kojim se očituje na osnovanost i visinu potraživanja prema Dužniku...“. Nadalje, u točki 5. obrazloženja pobijanog rješenja sud obrazlaže da se protekom naknadnog roka od tri mjeseca od održavanja prvog ispitnog ročišta gubi pravo daljnjeg prijavljivanja tražbina, a sve sukladno članku 176. SZ-a. Nakon toga, sud obrazlaže da se, po shvaćanju istoga, u istom naknadnom roku prijavljene tražbine mogu dopunjavati, pobliže objašnjavati i sl. te da protek navedenog naknadnog roka obuhvaća ne samo dopuštenost prijavljivanja tražbina nego i svako moguće daljnje dopunjavanje već prijavljenih tražbina, njihovo pobliže objašnjavanje i sl. Konačno, kasnije u točki 5. obrazloženja pobijanog rješenja sud navodi „...navedene Podneske vjerovnika (...) Sud je uzeo kao ponovljene/nove Prijave tražbina...“.

Iz gore navedenoga razvidno je da sud predmetni podnesak stečajnog vjerovnika u konačnici smatra prijavom tražbine iako u svojem obrazloženju govori o dopunjavanju, objašnjavanju i sl. prijava, a ne prijavama tražbina, a iz čega je evidentno da sud razlikuje prijavu tražbine od pojašnjenja tražbine. Pri tome se ističe kako navedeni podnesak od dana 08.06.2015. godine ne predstavlja ni dopunu tražbine jer istim nije izmijenjena niti dopunjena pravna osnova niti iznos iz iste tražbine, već upravo pojašnjenje predmetne prijave. Upravo iz tog razloga je nejasno zašto je sud predmetni podnesak stečajnog vjerovnika smatrao novom prijavom, a ne pojašnjenjem prijave tražbine. Je li to samo iz razloga što članak 176. SZ-a govori isključivo o prijavama tražbina, a ne i o pojašnjenjima istih? Međutim, ako se prema mišljenju suda navedeni članak primjenjuje i na pojašnjenja već prijavljenih tražbina, onda je predmetni podnesak jednostavno trebao biti odbačen i obrazložen na način da se odbacuje upravo taj podnesak kao pojašnjenje već prijavljene tražbine, a ne neka nova prijava tražbine.

Dakle, zbog pogrešne ocjene stečajnog upravitelja, a zatim i stečajnog suda, da se radi o novim prijavama tražbina, a ne pojašnjenjima već prijavljenih tražbina, pogrešno je postupljeno s podneskom stečajnog vjerovnika od dana 08.06.2016. godine od samog zaprimanja. Predmetni podnesak je bilo potrebno evidentirati i s njime postupiti te isti ispitati kao pojašnjenje već prijavljene tražbine, a ne kao novu prijavu tražbine.

Iz svega gore navedenoga razvidno je da je sud počinio apsolutno bitnu povredu odredaba zakona iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP, a sve obzirom da su razlozi pobijanog rješenja nejasni, odnosno proturječni.

V. Dodatno, stečajni vjerovnik ističe kako su razlozi pobijanog rješenja nejasni i iz slijedećeg razloga. Naime, ovime se ističe kako sud samo paušalno navodi da se članak 176. SZ-a primjenjuje i na dopunjavanje, objašnjavanje i sl. već dostavljenih prijava tražbina, bez valjanog obrazloženja zašto bi to bilo tako. Navedeno tumačenje predstavlja neopravdano ekstenzivno tumačenje članka 176. SZ-a bez bilo kakve zakonske osnove. Upravo iz razloga što sud u obrazloženju pobijanog rješenja navodi da se radi o prekluziji određenog prava vjerovnika, navedeni stav je trebao biti detaljno obrazložen od strane suda.

To još više imajući u vidu gore navedene odredbe članaka 175. i 180. SZ-a iz kojih proizlazi upravo obrnuto, odnosno da se pravovremeno prijavljene tražbine mogu pojašnjavati sve dok iste ne budu ispitane na ispitnom ročištu.

VI. Nadalje, stečajni vjerovnik ovime ističe da je sud pogrešno primijenio materijalno pravo budući da nije primijenio odredbu materijalnog prava koju je trebao primijeniti ili takvu odredbu nije pravilno primijenio. Naime, sud je pogrešno primijenio odredbu članka 176. SZ-a, a sve iz razloga kako slijedi.

Imajući u vidu gore navedene odredbe članka 175. i osobito članka 180. SZ-a iz kojih jasno proizlazi da se i sama osnova i iznos tražbine mogu označavati na samom ispitnom ročištu sve dok tražbina nije ispitana, a svakako i prije istog ročišta. Dakle, navedene odredbe evidentno idu u prilog stavu da je i na samom ispitnom ročištu dopušteno intervenirati u podnesene prijave, pa čak i u dijelu koji se tiče osnove i iznosa tražbine. Ovime se posebno ističe da podneskom stečajnog vjerovnika od dana 08.06.2016. godine nije promijenjena ni dopunjena niti osnova niti iznos tražbine, već su samo pojašnjeni navodi iz prijave tražbine stečajnog vjerovnika, i to prije nego što je tražbina istoga uopće ispitana.

Ovime se iznova ističe, a kako je to navedeno ad. IV. ove žalbe, da je predmetni podnesak stečajnog vjerovnika bilo potrebno evidentirati i s njime postupiti te isti ispitati kao pojašnjenje već prijavljene tražbine, a ne kao novu prijavu tražbine. S time u vezi, ovime se ističe da je predmetni podnesak bilo potrebno ispitati na način da se utvrdi je li isti u okviru istih osnova iz prijave tražbine, odnosno predstavlja li isti logičnu cjelinu sa prijavom tražbine

stečajnog vjerovnika. Čak što više u podnesku je samo naznačen iznos tražbine u kunama, a sve sukladno tabelarnom prikazu tražbina stečajnog upravitelja!? Navedeno potvrđuje i sudska praksa.

DOKAZ: Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. broj I KŽ-160/00-3 od dana 05.04.2000. godine

Budući da sud nije ispitao podnesak stečajnog vjerovnika od dana 08.06.2016. godine isti je propustio utvrditi da predmetni podnesak u cijelosti predstavlja logičnu cjelinu sa prijavom tražbine stečajnog vjerovnika, a slijedom čega je sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje.

VII. Stečajni vjerovnik ovime posebno ističe kako je nejasno iz kojeg razloga sud u točki 5. obrazloženja pobijanog rješenja, a vezano za naknadni rok za prijavu tražbine iz članka 176. SZ-a, navodi „...radi se o roku istovjetnom roku za žalbu...“. Osim što je sud propustio obrazložiti svoj stav, navedena analogija je i neopravdana i zakonski neosnovana budući da se radi o dva u cijelosti različita pravna instituta. Osim toga, čak i kada bi navedena analogija bila primjenjiva, ovime se ističe da ju je sud pogrešno primijenio, a što potvrđuje sudska praksa navedena ad. VI. ove žalbe.

DOKAZ: Uvid u rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. broj I KŽ-160/00-3 od dana 05.04.2000. godine

VIII. S obzirom na sve navedeno, to se predlaže drugostupanjskom sudu ukine pobijano rješenje odnosno, ako drugostupanjski sud ne bi usvojio ovaj prijedlog stečajnog vjerovnika, to se predlaže drugostupanjskom sudu ukinuti pobijano rješenje u cijelosti te vratiti predmet na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu.

Stečajni vjerovnik ovime traži trošak sastava ove žalbe, i to:

Sastav žalbe Tbr. 7.1. i 14.3.....	2.500,00 kn
Pdv 25%.....	625,00 kn
Sudska pristojba.....	1.000,00 kn

UKUPNO:..... 4.125,00 kn

DALMOND TRADE HOUSE LTD
zastupan po:

odvjetnica

ANA BOKULIĆ

Zagreb, Martićeva 10

mail: ana.bokulic@zg.t-com.hr
tel: 01/4573693, fax: 01/4573887